

MILÍ BRATIA A SESTRY, DRAHÍ FARNÍCI,

blížime sa k najväčším sviatkom kresťanského roka – k sviatkom Veľkej noci. Počas pôstneho obdobia sme boli pozvaní zastaviť sa, zamyslieť nad svojím životom, prehĺbiť modlitbu, konať pokánie a otvoriť svoje srdce Bohu i blíznym. Tento čas vrcholí vo Veľkonočnom trojdní, keď si osobitným spôsobom pripomíname tajomstvo utrpenia, smrti a zmŕtvychvstania nášho Pána.

Na **Kvetnú nedeľu** vstupujeme do Svätého týždňa. Pripomíname si slávnostný vstup Ježiša do Jeruzalema, kde ho ľudia vítali palmovými ratolesťami a volali: „Hosanna!“ No zároveň už v evanjeliu počúvame pašie – príbeh utrpenia. Táto nedeľa nám ukazuje, aká premenlivá dokáže byť ľudská priazeň, ale aj to, že Kristus ide cestou lásky a obety vedome a dobrovoľne.

Zelený štvrtok nám pripomína poslednú večeru Pána s apoštolmi. V ten večer Ježiš ustanovil Eucharistiu a Kňazstvo – dar, v ktorom zostáva medzi nami až do konca vekov. Zároveň nám zanechal príklad pokornej služby,

keď umýval učeníkom nohy. Aj my sme pozvaní slúžiť jeden druhému s láskou a pokorou.

Veľký piatok je dňom ticha, rozjímania a vďačnosti. Je to deň, keď si pripomíname Kristovu obeť na kríži. V tento deň sa podľa pradávnej tradície Cirkvi nikde na svete neslúži svätá omša, pretože ju krvavým spôsobom na kríži slúži sám Pán Ježiš. O tretej hodine popoludní, kedy Ježiš zomrel a vydýchol na kríži, ideme do chrámu nie na svätú omšu, ale na obrady Veľkého piatku. Ježiš Boží Syn má „len“ pohrebné obrady bez slávania svätej omše. Ježiš vzal na seba hriech sveta, aby nám otvoril cestu k spáse. Kríž, ktorý bol znakom utrpenia a potupy, sa stal znakom nádeje a víťazstva Božej lásky.

Biela sobota je dňom ticha pri Božom hrobe. Cirkev zotrváva v očakávaní, v modlitbe a nádeji. Večer sa však ticho mení na radosť – začína sa Veľkonočná vigília, keď zaznie radostné „Aleluja“ a svetlo veľkonočnej sviece nám pripomína, že Kristus je svetlom sveta.

A napokon prichádza **Veľkonočná nedeľa – slávnosť Zmŕtvychvstania Pána**, najväčší kresťanský sviatok. Hrob je prázdny, smrť je premožená a Kristus žije. Zmŕtvychvstanie je zdrojom našej nádeje, že zlo, hriech ani smrť nemajú posledné slovo. Posledné slovo má vždy Boh a jeho láska.

Drahí bratia a sestry, nech tieto dni prežijeme nielen ako spomienku na udalosti pred dvetisíc rokmi, ale ako živé stretnutie s Kristom, ktorý vstupuje aj do nášho života, do našich rodín a do našej obce.

Zo srdca vám prajem, aby veľkonočné sviatky naplnili vaše domovy pokojom, radosťou a nádejou. Nech zmŕtvychvstalý Kristus požehná každého z vás, vaše rodiny, všetkých farníkov i celú našu obec v Urminciach, Hajnej Novej Vsi a Horných Štitároch.

Prajem vám všetkým požehnané a milostiplné sviatky Veľkej noci.

Tomáš Zelenák, farár farnosti

PRÍHOVOR ŠÉFREDAKTORA

Milí čitatelia FL,

na tomto mieste zvykneme písať, čo sme prežili od posledného vydania čísla a tiež, čo nás čaká v nasledujúcom období. Je už samozrejmosťou, že v každom čísle dávame priestor aj Vám, našim čitateľom, aby ste sa osobne zapojili do tvorby každého jedného čísla. Nie vždy sa nám to podarí. Z každého vyjdeného čísla však máme veľkú radosť. V čase pôstu sme využili každú príležitosť pripraviť sa na najväčšie kresťanské sviatky – Veľkú noc. Piatkové krížové cesty majú v našej farnosti už svoju tradíciu. Každá krížová cesta je zameraná na určitú skupinu veriacich. Raz ju vedú ženy, potom muži, manželia, deti a mládež. Modlitby jednotlivých zastavení nás privádzajú na myšlienky podľa jednotlivých stavov.

V tohoročnom pôstnom období sme si pripomenuli v našej farnosti významné jubileum našej organistky

Mgr. Mária Chudej.

V krátkosti si pripomeňme niektoré základné údaje o jej ceste životom. Narodila sa 12. marca 1951 v obci Bojná, kde aj vychodila základnú školu. Neskôr vyštudovala Pedagogickú fakultu v Nitre. Do Urminiec prišla učiť v roku 1976 a na tomto mieste aj skončila v roku 2008 svoju profesionálnu dráhu učiteľky. 32 rokov odučila na jednom mieste, z toho 13 rokov vykonávala funkciu zástupcu riaditeľa. Cez jej „ruky“ prešlo veľa žiakov, ktorí sa dobre uplatňujú aj vo svojom živote aj vďaka jej zodpovednej práci na škole. Okrem učenia v škole sa aktívne zapájala počas celého života v mimoškolskej činnosti. Založila a vedie spevokol Vícha. Dlhé roky bola výpomocná organistka p. Lackovičovi a neskôr aj Tiborovi Lacikovi. Keď obaja odišli do večnosti, prevzala miesto organistky ona.

Ďakujeme, Marika, za všetko, čo si pre našu obec, školu a farnosť urobila. Nech Ti dá Pán Boh pevné zdravie a Panna Mária, Tvoja patrónka, nech Ti vyprosuje u Neho požehnanie do ďalších rokov života.

Šťastnú a požehnanú Veľkú noc!
Nech Božia láska sprevádza Vás a Vaše rodiny každý deň.
To Vám praje redakcia FL

BOHOSLUŽOBNÝ PORIADOK POČAS VEĽKONOČNÝCH SVIATKOV

PALMOVÁ (KVETNÁ) NEDEĽA

08.00 Hajná Nová Ves
09.15 Horné Štitáre
10.30 Urmince

ZELENÝ ŠTVRTOK PÁNOVEJ VEČERE

19.00 Urmince

VEĽKÝ PIATOK UTRPENIA PÁNA

15.00 Urmince

SVÄTÁ (BIELA) SOBOTA

19.00 Urmince

VEĽKONOČNÁ NEDEĽA PÁNOVHO ZMŔTVYCHVSTANIA

08.00 Hajná Nová Ves
09.15 Horné Štitáre
10.30 Urmince

VEĽKONOČNÝ PONDELOK

08.00 Hajná Nová Ves
09.15 Horné Štitáre
10.30 Urmince

POĎAKOVANIE - HĽADANIE PRÍSTREŠIA SVÄTEJ RODINY V HORNÝCH ŠTITÁROCH

V mesiaci december počas adventného obdobia - od 15.12. do 23.12. sa v našej obci Horné Štitáre každoročne veriaci stretávajú spoločne v Obecnom dome. Počas deviatich večerov pri tichej modlitbe „Deviatnika - Hľadanie prístrešia Svätej rodiny“ sa najmä duchovne pripravujeme na Vianoce - narodenie Pána Ježiša Krista. Táto naša viacročná tradícia spoločnej duchovnej prípravy na vianočné sviatky je krásnym príkladom toho, ako sa dá aj spomaliť. Načerpať duševnú energiu, zamyslieť sa nad zmyslom Vianoc popri tých všetkých prípravách a upratovaniach v domácnostiach, nákupoch, pracovnom zaťažení, strese a predvianočnom zhone. Najkrajšie sviatky v roku máme väčšinou všetci radi a spoločne sa na ich príchod tešíme - hlavne na ich spoločné prežitie v kruhu blízkych, rodiny a priateľov. Deviatnik v Horných Štitároch však umocňuje čaro Vianoc už počas adventného obdobia, keď sa v komornej atmosfére nášho útulného obecného domčeka počas deväť dní vždy o 18.00 stretávame. Stretnutie pri spoločnej modlitbe, krásnych piesňach, ktoré si spolu zaspievame a i malom občerstvení, vyvoláva v našom vnútri príjemný pocit z očakávania narodenia Božieho syna. Každý večer nám je ľahšie a príjemne na duši, keď sa spolu Hornoštitárania združujeme. Aj zimný skorý večer vyľudí vtedy na našich tvárach úsmev a evokuje v nás prihovoriť sa ostatným, prehodiť pár slov, popýtať sa na blízkych, priateľov a známych. Hľadanie prístrešia Svätej rodiny v našej obci je dlhoročná tradícia a pretvára zhone a stres z predvianočného obdobia na čas príjemne strávených večerov v kruhu milých ľudí. Je nám viacereým určite balzomom na dušu a studnicou na čerpanie duševnej energie.

Týmto mojím príspevkom by som sa chcel poďakovať všetkým tým, ktorí prijímajú pozvanie na Deviatnik v Horných Štitároch a pomáhajú spoločne vytvoriť krásnu predvianočnú atmosféru. Moje poďakovanie patrí všetkým, ktorí akokoľvek prispievajú k tejto predvianočnej atmosfére. Ďakujem žienkam, ktoré vždy prinesú ochutnať svoje domáce dobroty, chlapcom zasa za občerstvenie na zahriatie. Mojim kolegom zo spevokolu za doprovod a pomoc pri speve. Vďaka za krásne a úprimné modlitby všetkých zúčastnených, krásne piesne, milé slová, ús-

mev na tvárach nás všetkých, čo sa tam s radosťou stretávame. Som rád a hreje ma na duši, že môžem byť súčasťou niečoho tak veľmi pekného. Zároveň pozývam aj ostatných, ktorí túto atmosféru nemali možnosť zažiť, aby sa k nám v budúcnosti pripojili a spoločne tieto krásne chvíle v príjemnom prostredí a krásnej atmosfére spolu s nami strávili. A nikdy nezabúdame ani na tých, ktorí chodili medzi nás a už nás predišli do večnosti. Spomíname si a nezabúdame na Vás.

*Mgr. Martin Fulka
starosta obce Horné Štitáre*

DOBRY ŠAFÁR JE PREDVÍDAVÝ

Evanjelium Lk 16, 1-13, kde Ježiš rozpráva podobenstvo o nepoctivom správcovi - šafárovi, je často pre nás laikov ťažko zrozumiteľné. Máme si brať príklad z nepoctivosti? To by asi nebolo dobré. Boží syn nechválí podvod, ale predvídavosť, schopnosť konať rýchlo a múdro vo vážnej situácii. Odpoveď na základné princípy tohto podobenstva som dostal v homílii od kňaza. To ma donútilo uvažovať o tom, v akom postavení sa nachádzam ja, dvetisíc rokov po vyslovení tohto podobenstva. Aj ja som šafárom svojho zvereneného majetku, aj odo mňa bude raz pýtať Boh vyúčtovanie, či som konal múdro a čestne vo všetkom, čo mi bolo zverené. To slovíčko čestne hrá v našom živote dôležitú úlohu. Nie každý sme dostali za úlohu hospodáriť s veľkými majetkami. Sú ľudia, ktorí sú poverení viesť štát, iní riadia veľké podniky alebo stoja na čele obce. Prevažná väčšina ľudí „šafári“ iba vo svojej rodine alebo ako robotník v nejakej fabrike či úrade. Všetci však máme konať múdro a čestne. Niektorí, ktorí pôsobia aj na významných miestach, si povedia: „Pane Bože, keď si mi dal úrad, daj mi aj rozum.“ Múdrosť sa nedá len vymodliť, o múdrosť sa treba aj pričiniť vlastnou vôľou. Múdrosť to nie je vzdelanosť. Veľa ľudí má aj dve tri vysoké školy, teda sú patrične vzdelaní, ale nemusia byť múdri. Múdrosť by mala vždy byť podopretá čestnosťou. Ony skutočne patria k sebe. Múdry človek však nemusí byť čestný, ale čestný človek je takmer vždy aj múdry. Prežívame obdobie plné rôznych ko-

rupčných káuz, či už vo verejnom živote, alebo aj mocenských hier, kde môžeme vidieť takmer v priamom prenose, ako niektorí naši predstavitelia šafária so zvereným majetkom. Aj oni sa často správajú ako ten šafár z podobenstva, dávajú rôzne úľavy iným a čakajú za to od nich nejakú návratnosť napr. pri voľbách a podobne. Aj im raz bude predložená výzva Ježiša z podobenstva: „Vydaj počet zo svojho šafárenia!“ Táto výzva však bude platiť aj nám, ktorí nedisponujeme mocou, ba ani veľkým majetkom. Aj my musíme byť chytrí a múdri, aby sme si neukladali svoje schopnosti do mamony, ktorú si nikto z nás na druhý svet nezoberie. Mamona to nie je vždy iba fyzický majetok, to môže byť aj túžba po moci, po sláve, po pohodlnom živote bez zodpovednosti. Zaráža ma niekedy, keď počujem mladých ľudí, aké majú predstavy o živote. Mnohí po ukončení prípravy na život sa nevedia, ale ani nechcú zaradiť do pracovného procesu, očakávajú, že im padnú „pečené“ holuby priamo do úst. Majú vysoké nároky na budúce zamestnanie. Každý sme začínali na tom najnižšom stupni a postupne sme sa v práci zdokonaľovali a rástli.

Potrebujeme viac ako inokedy poctivých a verných správcov. Potrebujeme správcov, ktorí nebudú o hodnotách iba hovoriť, ale nimi aj žiť. Všetko sa začína v rodinách. Budme teda v rodinách čestní a svedomití a nebudeme sa musieť báť o našu budúcnosť. V rodinách vyrastajú budúci šafári.

F. Stred'anský

LÁSKA a PRAVDA

Láska a pravda sú v živote veľmi dôležité ingrediencie. Dajú sa spájať? A prečo ich je potrebné spájať? Ľudia, ktorí si už v živote čosi odskúšali, zistili, že tieto dve ingrediencie jedna bez druhej úplne nefungujú. Ak je niekto „prudko“ pravdivý a nemá dostatok lásky, môže sa stať netaktným, ba až nemilosrdným človekom. Má síce pravdu, ale chladná pravda nevybuduje vzťahy, iba ak vlastné ego. Naopak, láska bez pravdy môže byť v živote človeka iba stavom zamilovanosti, bez reálnej skutočnosti. Poznáme takých ľudí, ktorí nežijú v reálnom svete. Ich „zamilovanosť“ nevidí svet pravdivo. Sami sebe si klamú a žijú potom v nepravdivej skutočnosti. Známym psychiater Dr. Phil položil manželským párom, ktoré prišli k nemu na radu, otázku: „Chcete mať pravdu, alebo chcete byť šťastní?“ Na túto otázku každý, kto žije v manželstve, si raz bude musieť odpovedať. Veľa ľudí dáva prednosť tomu, mať pravdu – a preto sa málokedy cítia šťastní. Tu vznikajú dve možnosti: Mať pravdu bez lásky alebo v láske uznať, že aj ten druhý môže mať pravdu, pretože vníma veci z iného zorného uhlu pohľadu. Niekde je to v manželstve veľmi ľahké prijať v láske pravdu toho druhého. Treba sa však o to snažiť, lebo na konci zostane veľké a pravdivé srdce pripravené prijať toho druhého. Teda neoddeľujme tieto dve ingrediencie života od seba. Ony patria k sebe a robia život krajší a šťastnejší.

F. Stred'anský

ODCHOD DO DÔCHODKU

Odchod do dôchodku je jedným z najťažších rozhodnutí v živote človeka. Doteraz sme definovali svoju prácu. Niečo sme znamenali. Mali sme jasnú rolu vo svojom živote. Uzatváralo to našu identitu, poskytovalo nám to sebadôveru. Často sme sa hrdili svojimi titulmi pred menom a za menom, svojím postavením na pracovisku. A zrazu príde obdobie, keď zostávame iba muž a žena a nemôžeme definovať svoju profesiu. Čaká nás bolestivé rozlúčenie so starými rolami a starou identitou. Musíme sa nájsť znovu. Musíme zistiť, kto vlastne sme v tomto novom postavení. Už nezáleží na tom, čo sme vykonávali, ale kým sme. Musíme zistiť, kto sme. Nejde o činnosť, ale o bytie. Niektorí nie sú schopní vyrovnáť sa s odchodom do dôchodku, ale snažia sa „zomrieť za pracovným stolom“. Nie sú dostatočne pripravení na to, aby odovzdali svoju funkciu, svoje pracovné zaradenie svojim nástupcom. Na od-

chod do dôchodku je potrebné sa náležite pripraviť. Treba si pripraviť svojich nástupcov, ktorým s pokorou a láskou odovzdáme svoje pracovné zaradenie. Netreba čakať, až nás niekto prepustí (vyhodí) z práce. Aj do dôchodku sa dá odchádzať s radosťou a vedomím, že to, čo som prežil v aktívnom živote, malo svoj zmysel a poslanie. Aj vek prežitý v dôchodku môže byť radostný a zmysluplný. Aj v tomto veku sa môžeme stať múdrymi alebo ududranými starcami či starenami. Všetko záleží na tom, ako sme sa na toto obdobie pripravili počas aktívneho pracovného času. Je dobré, ak ešte predtým, ako odídeme do dôchodku, predstavíme svojho nástupcu, ktorému odovzdáme svoje bývalé pracovné zaradenie. Takto má naše pracovné zaradenie pokračovateľa a my sa spokojne môžeme venovať novej etape svojho života. Na dôchodku nás čaká ešte veľa práce. So sebou samými. (–ský)

ZÁVIŠŤ

Na svete budú vždy ľudia takí, čo majú viac, vedia viac, sú šikovnejší a majú viac známostí. Tento neduh závisť bol už aj v ranej cirkvi. My starší si pamätáme, ako nás učili, že komunizmus tento neduh odstráni. Nestalo sa tak. Kto si s istou mierou preháňania povedal, že závišť je najhlúpejším hriechom na svete. Pretože ak človek niečo ukradne, má z toho dobrý pocit. Aspoň do chvíle pokiaľ mu na to neprídu. Podobne je to aj s inými hriechmi. Ale čo so závišťou? Človek z nej nič nemá, iba ak žalúdočné vtedy. Prítom to, že niekto má niečoho viac, ho nerobí zákonnite šťastnejším, lepším ani majiteľom bezproblémových vzťahov. Porovnávanie sa s inými je iba strata času. Vesmír je dosť veľký na to, aby sme v ňom mohli žiť všetci. Tí, čo majú viac, vedia niečo lepšie, aj tí, ktorí majú menej a vedia niečo horšie. Jeden od druhého sa môžeme učiť. Keď jednému mužovi hovorievali o niekom, že má veľa peňazí, a čakali nejaký uštipačný komentár, ten muž vždy s úsmevom odpovedal: „Nech má, aspoň nebude pýtať odo mňa.“ Potrebovali by sme takýto nadhľad. A svet by bol šťastnejší.

EXTRÉMNA KRÍŽOVÁ CESTA (EKC). *Náročná a bolestivé putovanie, ktoré stojí za to.*

Ekc je krížová cesta, ktorá vznikla v r. 2009 v Poľsku. Odvtedy sa rozšírila do 16 štátov a na Slovensku prvýkrát v r. 2018. Je to spojenie turistiky, putovania a rozjímania v extrémnych podmienkach, kedy si človek dokáže siahnuť na svoje dno. Cesta obsahuje 14 zastavení ako klasická krížová cesta, ale oproti bežným má minimálne 30 km a putuje sa v noci. Ja som sa tejto krížovej cesty zúčastnila už druhýkrát a môžem povedať, že je to úžasná príležitosť spojiť sa s Ježišom tak inak, bližšie. Človek počas trasy v rámci možností putuje v tichu a má dostatočne veľa času rozmýšľať, modliť sa a rozjímať nad zamysleniami, ktoré prináša každé zastavenie. Začína sa sv. omšou obetovanou za pútnikov a následne sa začína nočné putovanie. Či prší, fúka, alebo je pokojne, kráčaš. Kráčaš celú noc, prekonávaš vlastné hranice, výškové metre a samého seba. V určitom momente si uvedo-

míš, že už nejde len o kilometre. Ide o hlavu. Ide o to, či sa zastavíš, alebo pôjdeš ďalej aj vtedy, keď telo protestuje. Prichádza únava, bolia nohy, chrbát, ramená a ticho, ktoré bolo na začiatku príjemné, začne byť ťažké. Práve vtedy však táto krížová cesta začína mať najväčší zmysel. Každé zastavenie už nevnímaš len ako text alebo zamyslenie, ale ako niečo, čo sa ťa osobne dotýka. Uvedomíš si, že krížová cesta nie je len symbolická – je reálna. Má podobu bolesti, vyčerpania, pochybností a zároveň aj vnútornej sily, o ktorej si dovtedy možno ani nevedel.

Najťažšie momenty prichádzajú nad ránom. Telo je úplne vyčerpané, je zima, otlaky, tma a cesta sa zdá nekonečná a človek má chuť to vzdať. No práve vtedy sa objaví niečo zvláštne – pokoj. Nie veľká eufória, nie nadšenie, ale tichý vnútorný pokoj, ktorý sa nedá úplne vysvetliť. Akoby si zrazu pochopil, prečo si tam.

Keď sa začne rozvidnievať a pri-

chádza posledná časť trasy, už to nie je len o tom dôjsť do cieľa. Je to o tom, že si niečo prekonal. Nielen kopce a kilometre, ale najmä vlastné hranice. Niekde medzi bolesťou a tichom sa začne meniť tvoj pohľad – na seba, na život, na veci, ktoré si dovtedy bral ako samozrejmosť. Každý krok, aj ten najťažší, zrazu dáva zmysel, aj keď ho v tej chvíli ešte úplne nechápeš. A keď príde cieľ, nepríde len úľava, ale aj tiché poznanie, že si tam nenechal len únavu, ale aj kus starého seba. A práve preto je táto skúsenosť taká silná. Nie je pohodlná, nie je jednoduchá, ale je skutočná.

Pre mňa osobne je extrémna krížová cesta niečo, čo človeka zastaví v dnešnom rýchlym svete. Dá ti priestor premýšľať nad vecami, na ktoré bežne nemáš čas. Donúti ťa spomaliť, ísť do ticha a zamyslieť sa nad tým, čo je v živote naozaj dôležité. A práve preto viem, že to určite nebola moja posledná.

Monika Stredanská

TERAZ JE ČAS OTVORIŤ SRDCA

Končí sa štyridsaťdňový pôst. Bola to hlavne duchovná príprava na veľkonočné sviatky. Pripomenieme si, ako Ježiš prežíval utrpenie, ako zomrel a vstal z mŕtvych.

On nám môže dať nového ducha a vyliečiť nás z našej sebeckosti a to iba vtedy, ak s čistým srdcom budeme prežívať tajomstvo utrpenia, smrti a zmŕtvychvstania nášho Pána.

Čirkev nás povzbudzuje, aby sme svoju dušu očistili v sviatosti zmierenia. Máme pravdivo spoznať svoje viny, úprimne ich vyznať s predšavzatím verne nasledovať Krista. Účasťou na svätom prijímaní dostávame silu k zmene nášho života a k láske k Bohu a ľuďom. Nech to nie je len tradícia, zvyk, že sa to má.

Veľkonočné trojdnie je vyvrcholením Pôstneho obdobia. Biela sobota otvára Veľkonočné obdobie, ktoré končí slávnosťou Zoslania Ducha Svätého.

Milí čitatelia FL, prajem Vám požehnané a milostiplné veľkonočné sviatky, nech nás zmŕtvychvstalý Kristus posilňuje v našich starostiach a radoostiach života.

Mária Chromíková

AKO PRETVORIŤ DOM NA DOMOV

Šťastný domov je jednou z najväčších rodinných hodnôt, ale šťastná rodina nevznikne len tak, je to totiž niečo, na čom musia zapracovať všetci členovia rodiny, od najstarších po najmladších.

Ako? Ponúkam niekoľko pravidiel.

Stotožnenie sa so svojou rodinou. Musíte si uvedomiť, že ste potrebnou súčasťou vašej rodiny a vaša rodina je potrebnou súčasťou vás. Vy a vaša rodina na seba vzájomne vplývate.

Rozdelenie zodpovednosti. Rodina je akýsi tajomný druh tela. Každý člen tohto živého tela je zodpovedný za vyživovanie celého tela v rámci svojich darov a schopností. V zdravo fungujúcej rodine neexistuje nijaký autoritatívny vládca alebo manipulovateľní mučeníci. Od všetkých sa očakáva, aby sa stali zrejmými ľudskými bytosťami a niesli svoj podiel zodpovednosti.

Rozdeľovanie domácich prác. Nemôžeme ho-

vorit o „mamkiných špinavých riadoch“ alebo o „otcových smetiach“, sú to záležitosti týkajúcej sa celej rodiny.

Tu si položíme otázky: Cítim sa ako zodpovedný človek? Ktoré znaky to potvrdzujú? Správam sa zodpovedne vo svojej rodine? V ktorej oblasti sa potrebujem zlepšiť?

Jedným z najlepších spôsobov ako náš dom pretvoriť v domov je, že si stanovíme spoločné ciele. Je treba prestať hovoriť o „svojich cieľoch a snoch“ a začať hovoriť o „našich spoločných cieľoch a snoch“.

Aj tu sa nám vynárajú otázky, na ktoré je potrebné nájsť v sebe odpoveď: Viem, čo v živote chcem? Ktoré sú moje sny? Ktoré sú naše rodinné ciele? Dará sa nám ich dosahovať? Stretávame sa v rodine aspoň raz za polroka, aby sme spolu hovorili o svojich snoch a cieľoch? Nezabúdajme, že dom sa stavia z tehlá a domov z lásky.

(-ský)

PUTOVANIE NA KALVÁRII

Na 4. pôstnu nedeľu sme sa z našej farnosti vybrali na púť na Kalváriu v Topolčanoch. Naša farnosť bola daná do plánu organizovaných pútí na toto významné pútnické miesto v Topolčanoch, ktoré organizuje Farnosť sv. Gorazda v Topolčanoch. Túto nedeľu modlitbové spoločenstvo viedol správca našej farnosti vdp. Tomáš Zelenák za aktívnej účasti spevokolov z Urminiec. Hneď na začiatku mi napadlo, že to bude pekná púť. Počasie bolo vynikajúce a účasť ľudí veľmi veľká. Vzápätí som však túto myšlienku zavrhol. Veď čo môže byť na krížovej ceste krásne. Je to modlitba plná utrpení Pána Ježiša a my sa toho zúčastňujeme aktívnejšie alebo pasívnejšie. A predsa, ako sme prechádzali jednotlivé zastavenia, objavoval som v sebe krásu tejto modlitby utrpenia. Pri každom zastavení som si uvedomoval, ako ja dokážem niesť svoj alebo aj niekoho iného kríž. Postupne, ako sme kráčali na vrch kalvárie, som si čoraz viac uvedomoval, čo všetko mi ešte chýba k napodobňovaniu Krista. Výstavba tohto pútnického miesta v rokoch 1853-56 bola spojená s finančnou a materiálnou podporou veriacich a občanov mesta. Kalvária je postavená v neogotickom slohu zásluhou topolčianskeho dekana Vincenta Kubicu v súvislosti s tradíciou Zázračnej Panny Márie Veľkotopolčianskej. Miesto pre výstavbu kalvárie bolo vybrané pri prameni, s ktorým je spojená povest' o zázračnej vode. Kalvária pozostáva zo štrnástich kaplniek zastavení krížovej cesty.

U

Centrom komplexu je kaplnka Sedembolestnej Panny Márie, postavená nad prameňom uprostred svahu. Kalvária pôvodne vrcholila troma drevenými krížmi. Počas rozsiahlej renovácie v roku 1929 ich však nahradila baldachýnová architektúra, zastrešujúca kamenný kríž s korpusom Ukrižovaného a súsoším Piety. Vybudovaním tohto baldachýnu tak vznikla otvorená kaplnka Ukrižovania. Kaplnky jednotlivých zastavení boli koncom 19. storočia uzavreté kovovými presklenými dverami. Zastavenia boli v 70. rokoch 20. storočia doplnené maľovanými výjavmi od neznámeho autora.

V areáli kalvárie sa nachádza tiež i socha svätého Jána Nepomuckého, pochádzajúca z obdobia pred rokom 1780, ktorú nechal vyhotoviť slobodný cech obuvnícky. Topoľčianska kalvária bola v roku 1986 vyhlásená za národnú kultúrnu pamiatku. V rokoch 2023-2024 bolo desať kaplniek zrekonštruovaných za podpory štedrých darcov z topoľčianskych farností a okolia. Ďalších päť kaplniek a vrcholová kaplnka Ukrižovania čakajú na obnovu. Kalváriu podporilo aj mesto Topoľčany, z ktorého dotácie bola obnovená kaplnka nad studničkou. V roku 2026, vďaka dotácii Ministerstva kultúry a Ministerstva financií SR, je naplánovaná obnova najviac poškodeného oporného múru.

(-ský)

ÚSILIE O ROZLIŠOVANIE (HELENKA PATÁKOVÁ)

Pôstne obdobie má každý rok inú príchuť. Dnešnou terminológiou povedané - je o niečom inom. Závisí od mnohých okolností, jednak od stavu nášho vnútra, ale tiež od spoločnosti, v ktorej žijeme. Stav vnútra si človek musí riešiť v sebe sám. A čo sa týka súčasnej spoločnosti, ukazuje sa, že by sme si mohli v tomto pôstnom čase vyprosovať dar rozlišovania a zároveň aktívne na tom popracovať.

Od novembra 1989 ubehlo už niekoľko rokov a za tú dobu sme mali príležitosti učiť sa rozmyšľať vlastnou hlavou. Zdá sa však, že prevažná časť spoločnosti sa dobrovoľne necháva klamať podsúvaním rozličných lží a polopráv. A je jedno, ktorej oblasti sa to týka. Pritom však stačí namiesto stádovitého prikyvovania niekedy „len“ pohnúť rozumom. Boh dal človeku rozum, aby ním poznával svet. Teda, aby rozmyšľal. Aby si vytváral názor. Ak si chceme vytvoriť názor, nestačí dookola omieľať to, čo sme kdesi začuli a čo sväto-sväte ktosi tvrdil. Tvoríť si úsudok vyžaduje úsilie poznať pravdu. No a na poznanie pravdy je potrebné skúmať a filtrovať počuté, čítané, videné a skúsené cez prizmu pravdy. A ňou je Boh.

Ak bude (nielen) kresťan rozmyšľať, tak je len málo pravdepodobné, že bude sledovať drvivú väčšinu médií. Prevažná časť z nich nie je mienkotvorná, ale bulvárna. Bulvárne médiá - tlač, rozhlasové stanice, televízne programy sú už zo svojho princípu založené na tom, aby prinášali senzác-

cie, šokovali, vyvolávali zdesenie, odpor, zúrivosť a strach. Ľudia vo svojej podstate majú radi príbehy. A tento fakt nahráva bulvárnym médiám. Namiesto publicistického spravodajstva spracujú vytrhnutú informáciu do takej podoby, ktorá priláka čitateľa, poslucháča alebo diváka, a ten mu venuje svoj drahocenný čas. A keď sa to opakuje niekoľkokrát, už sme v tom až po uši a pomaly strácame cit pre rozlišovanie, čo je pravdivé a čím nás naopak manipulujú.

Takto nasiaknutí škodlivými médiami sa potom správame aj v našej bežnej každodennej komunikácii. Tí, ktorí rozprávajú, usilujú sa šíriť strach a paniku a tí, ktorí ich počúvajú, bezmyšlienkovite prikyvujú. Kolotoč sa roztáča a spoločnosť sa pomaličky, ale isto stáva pesimistickou, zmieta ju beznádej a všeobecná frustrácia. Preťaženie doslovne hriešny kruh si vyžaduje veľké úsilie. Tu sa priam žiada zastaviť sa, začať uvažovať a prosieť Boha o dar rozlišovania medzi pravdou a lžou, medzi dobrým a zlým, medzi užitočným a škodlivým.

Ako tip na tohoročné pôstne obdobie si môžeme metaforicky vziať príklad z toho, že máme dve uši na počúvanie a jedny ústa na rozprávanie. Skúsme viac počúvať, uvažovať a utvárať si názor a aspoň o polovičku menej rozprávať nepodstatné a škodlivé reči.

Pozývame vás nelistovať v bulvárnej tlači a nezapínať bulvárne vysielanie. Máme na to odvahu? Vyskúšajme...*Prevzaté z Pokojadobro2013*

STRATENÉ LÚČE VIERY

Smutný je pohľad na prázdne miesta v laviciach nášho kostola. Najmä tie, kde sedávali deti a mladí ľudia. Nedelňá svätá omša a miesta prázdne.

V našej malebnej dedinke sa týči prírodná vyvýšenina, ktorej predkovia dali názov Hôrka. Iba pred ôsmimi rokmi malá skupina nadšencov vybudovala na tomto mieste Krížovú cestu. Radosť vládla vo chvíľach vysviacky kňazom, rodákom pôsobiacim na misiách. Mieronym úpäťm kopca kráčali deti, mladí i starší ľudia.

V modlitbe i slovách poďakovania tvorcom vzácneho diela bolo cítiť hrdosť.

Každoročne v období pôstu pred Veľkou nocou kráčame k zastaveniam Krížovej cesty až k úpätiu, kde sa ticho rozhlíadneme a vidíme prázdne miesta detí a mladých ľudí. Pravda i tých, ktorí už nevládzu alebo nás predišli do večnosti. Na všetkých prítomných dopadajú lúče hrejivého slnka a viery. Vzácny moment splynutia prírodných zákutí s prácou rúk a umu ovenčených vierou. Také nádherné splynutie a my starší cítime smútok nad ubúdajúcimi ohnivkami viery. Slnčné lúče ohrievajú všetkých, miesta v kostoloch sú pre všetkých. Nuž, prídme všetci a nielen v čase veľkonočných sviatkov. Ctieme múdrosť starých materí a prosíme za živú vieru.

Veľkonočné sviatky pretkané slnečnými lúčmi vo viere Vám praje

Vilma Púčeková

KRÍŽ

Richard Rohr skonštatoval: „Križ znamená len to, že cez deň vydržíme so záderom na nechte pre Ježišovu lásku alebo že sa vyrovnáme s tým, že nám v aute prestala fungovať klimatizácia. (...) Prísne vzaté, „križ“ v Novom zákone znamená utrpenie, ktoré do našich životov prichádza s našim rozhodnutím pre Božie kráľovstvo.“ Ježiš vzal na plecيا klasický drevený križ iba raz za život, tesne pred svojou smrťou. Každý deň však bral na plecيا

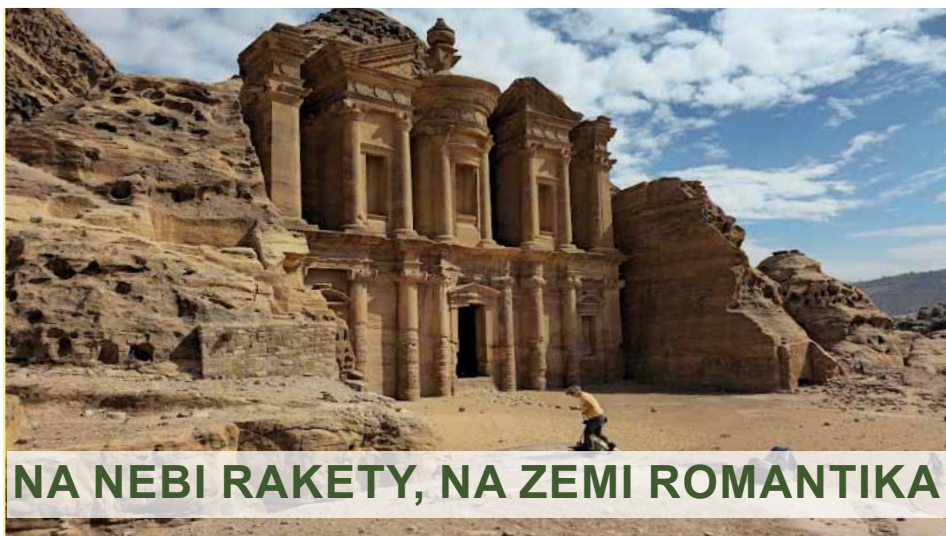
križ svojho rozhodnutia pre ono Božie kráľovstvo. A nás vyzval, aby sme ho nasledovali. To nebol príkaz, ale výzva. Križ z pohľadu geometrického je pretnutím dvoch vertikály s horizontálou. Vertikálna dimenzia nás usmerňuje na nebo a hovorí nám, že nie sme Bohom. Horizontálna dimenzia nám hovorí, že križom sme spojení s križmi ostatných ľudí. Križ, že nie sme Bohom, spočíva v dennom pokojnom prijímaní toho, že nezvládneme všetko, nemôžeme

byť všade a nemáme všetko vo svojej moci. Preto si necháme pomôcť od toho, kto Bohom je. V horizontálnej rovine ide o to, že svoje križe a problémy spojíme s križmi ostatných ľudí. Tým, že ich budeme vnímať a staneme sa Šimonmi z Cyrény. Nie z donútenia, ale z vlastného presvedčenia.

(Prevzaté z denného zamyslenia na internete)

F. Stred'anský

Napísali ste nám

NA NEBI RAKETY, NA ZEMI ROMANTIKA

(Reportážny roadtrip po Jordánsku počas americko-iránskej vojny od JURAJA VALACHA)

Do Jordánska sme sa vrátili po troch rokoch. Tá istá zostava, dvaja Slováci a dve Česky. Vtedy sa nám javilo ako oáza mieru v najvýbušnejšom regióne sveta. Bezpečné, na moslimské pomery liberálne a nadmieru pohostinné. Pritom celú západnú hranicu má spoločnú s Izraelom a Západným brehom, severnú so Sýriou, východnú s Irakom a južnú so Saudskou Arábiou.

Osem mesiacov po našom odlete sa bojovníci Hamasu s puškami prehnať cez izraelské kibuce a židovský štát nasledujúce dva roky zrovnal väčšinu Gazy so zemou, aby vykorenil palestínskych teroristov. Keď sa situácia upokojila a cena spätočnej letenky sa opäť uspokojivo priblížila k nule, rozhodli sme sa vrátiť do Jordánska. Na prvý pohľad nás víta to isté mierumilovné Jordánsko ako pred tromi rokmi. Od známeho sme si za najnižší možný peniaz prenajali malý sedan a vyrazili sme na juh.

V Akabe nás víta mladý Mohamed, milý Arab v čiernej mikine a čiernych džínsoch s vynikajúcou angličtinou. Spolu s bratom tu má malý hostel. Dievčatá uňho pred tromi rokmi mesiac pracovali za ubytovanie a stravu. Skamarátili sa, takže keď za nimi vtedy prileteli, nechal nás dve noci prespať zadarmo. Mohamed nám hovorí, že vojna v Gaze nebola dobrá pre jeho podnikanie. Po vypuknutí konfliktu prestali prilietieť turisti, a hoci ich časom opäť pribúdalo, kemp musel zatvoriť. Nebol jediný, komu to sťažilo život. Jordánsko nemá ropu a je jednou z najsuchších krajín vôbec. Popri ťažbe fosfátov a potaše (draslí-

kovej soli) sa tak spoliehajú na turizmus, keďže je také prívetivé, má jedinečnú prírodu a starodávne pamiatky. Ale ľudia sa vraj nebáli, hovorí Mohamed. Hoci s Gazou nesusedia, sirény bolo počuť často, lebo aj vtedy si Irán a Izrael posielali rakety ponad hlavy Jordáncov. V Jordánsku na rozdiel od Izraela nie sú civilné bunkre a protiraketové kryty. „Keď sa spustil poplach, ľudia sa vždy chodili pozrieť von na oblohu,“ smeje sa Mohamed. Ako na ohňostroj zadarmo.

Naša dovolenka prebiehala podľa plánu, ktorý spočíva v tom, že robíme to, čo nás práve napadne. Ďalší deň je piatok, niečo ako moslimská nedeľa. Prechádzame vedľa mešity, z ktorej sa ozýva oduševnené kázanie imána. Asi je plná, lebo dosť veriacich stálo vonku. Večer som sa po dlhom čase pozrel do mobilu. Americké správy píšú, že v Izraeli sa evakuje, zatiaľ čo sa chystá útok na Irán. Prebúdzam sa o desiatej. „Čítam, že vám nad hlavami lietajú rakety,“ píše mi švagor. Jordánsko uzavrelo vzdušný priestor, ale vonku sa nič nezmenilo, poloprázdne ulice, typický ramadanový deň. Po pomalom ráne na streche s falafelom, humusom a pitami berieme okuliare a plutvy a ideme šnorchlovať. Sú tu krásne koraly. Tu sa ozve slabá siréna a trochu stuhnem. Pozerám na domáci pár, ktorý neďaleko sedí na piesku. Hlava v arafatke sa prudko obzrie za zvukom, ale potom sa pokojne obráti naspäť k moru. Siesta pokračuje, a tak to neriešim.

Večer v hosteli pomáhame s večerou a medzi iným sa pýtame Mohameda

na vojnu. Hovorí, že „Jordánci stoja na strane iránskeho ľudu“. Američania chcú podľa neho iránske prírodné zdroje. Vidno, že Ameriku a Izrael tu vôbec nemajú v láske, hoci Jordánsko je spojencom USA. Viac sa nám nechce kaziť príjemnú atmosféru politikou.

Nad ránom sa mi sníva o hlbokéj studni. Na jej dne ktosi trieska obrovským plechom. Bum, prásk, znie mohutne, až z toho duní celý svet. Ráno mi hovoria dievčence, že to boli výbuchy kdesi nad nami, že ich to prebudilo a vydesilo. V ranných správach sa dozvedáme, že Chámeneiho mŕtve telo leží kdesi pod troskami jeho teheránskej rezidencie. Mohamed sa nás pýta, čo si o tom myslíme. „Počuli sme, že bol diktátor a že v Iráne sa z jeho smrti tešia,“ odpovedáme. „Áno, aj v Sýrii,“ dodáva Mohamed. Vraví, že ak vojna bude dlho trvať, bude si musieť on alebo jeho brat nájsť inú prácu. Už teraz viacerí ubytovaní odchádzajú do Ammánu s nádejou, že ich nejaké lietadlo vráti do ich bezpečných domovov.

Rozmýšľame, čo s nami. Vytáčať ministerstvo, či nám neporadia, čo je lepšie – čakať na nejaký repatričný let, o ktorom ani srnky netušia, či bude, alebo sa vydať na vlastnú päsť do Egypta. Operátor na ministerstve je milý, ale viac informácií nám nevie povedať. Máme vraj čakať v Jordánsku. Z českého ministerstva príde masový mail, že zajtra o jednej odlieta repatričný let z Ammánu. Záujemcovia majú poslať fotku pasov, nuž posielame. Ďalšie dva dni sme čakali v neistote, či nás ministerstvo vyberie do repatričného letu. Spíme v rokline vedľa potoka neďaleko Ammánu. V noci nás vytrhne pípajúci mobil, na obrazovke svieti upozornenie z Izraela, že sa blížia rakety a treba sa schovať do krytu, a doľahne k nám mocný tresk.

Nechce sa nám veriť, ale sedíme v lietadle. S nami sú aj nejakí Rumuni a dokonca aj nemeckí dôchodcovia, ktorých sme už na ceste stretli. Repatričný let je zadarmo, na palube dostávame croissant a džús. Nemôžeme sa sťažovať, pre nás nespeňateľných európskych turistov to dopadlo nadmieru dobre. Až v Prahe na letisku sme si uvedomili cenu mieru a pokoja.

(Autor je absolvent fakulty žurnalistiky Masarykovej univerzity v Brne a často sa cez víkendy zdržiava u starkej v Urminciach.)

ANJELSKÉ STRÁNKY

O MLADÝCH A PRE MLADÝCH od Barbory ŠVECOVEJ

Milé deti, blíži sa najväčší kresťanský sviatok – Veľká noc. Sú to dni, kedy si pripomínáme ten najúžasnejší príbeh lásky. Ježiš mal ľudí veľmi rád. Pomáhal chorým, učil ľudí odpúšťať a vždy hovoriť pravdu. Niektorým sa to však nepáčilo a odsúdili ho na smrť. Keď Ježiš zomrel na kríži, jeho priatelia boli veľmi smutní. Mysleli si, že všetko skončilo. Ale na tretí deň sa stalo niečo neuveriteľné! Keď prišli ženy k hrobu, zistili, že je prázdny. Ježiš vstal z mŕtvych a ukázal nám, že život je silnejší než smrť. Preto je Veľká noc sviatkom obrovskej radosti. Smútok sa vtedy zmenil na smiech a strach na odvalu. Tento príbeh nám pripomína, že nech sa deje čokoľvek, dobro a láska vždy nakoniec zvíťazia. Radostné a požehnané veľkonočné sviatky! Nech vás vzkriesený Ježiš sprevádza svojim požehnaním a nech je vaša radosť z Jeho víťazstva nekonečná. Aleluja!

Vaša katechéta

„Veľká noc nám pripomína, že láska má posledné slovo. Hrob nie je bodka, ale len čiarka v príbehu, ktorý pokračuje v nebi.“

VÝZVA TÝŽDŇA:

Skús tento týždeň urobiť jednu z týchto vecí

- **Offline pôst:** Odlož mobil na 2 hodiny a choď von na prechádzku.
- **Svetlo pre niekoho:** Napíš SMS alebo lístok niekomu, kto je smutný.
- **Tichá minúta:** Poďakuj sa Bohu za jednu konkrétnu vec, ktorá ťa dnes potešila.

Emmka Adamkovičová

„Križ je víťazstvo, ktoré sa tvárilo ako porážka.“

„Služte Pánovi v radosť!
Veselé srdce je k Bohu bližšie
než to smutné.“

Paulínka Krogmanová

Ja som svetlo sveta.
Kto mňa nasleduje,
nebude chodiť vo tmách,
ale bude mať svetlo života.
(Jn 8, 12)

SKÚS SI MALÝ TEST!

1. Čo presne oslavujeme počas Veľkonočnej nedele?

- A) Ježišov krst v rieke Jordán
- B) Pánovo zmŕtvychvstanie
- C) Poslednú večeru s apoštolmi
- D) Zoslanie Ducha Svätého

2. Ktorý deň Veľkého týždňa je dňom prísneho pôstu a pokánia?

- A) Kvetná nedeľa
- B) Zelený štvrtok
- C) Veľký piatok
- D) Veľkonočný pondelok

3. Prečo sa počas liturgie na Bielu sobotu zapaluje veľká svieca – Paškál?

- A) Aby bolo v kostole lepšie vidieť na modlitebné knižky
- B) Je to starý zvyk od včelárov, ktorí darovali vosk
- C) Symbolizuje vzkrieseného Krista ako svetlo sveta
- D) Na pamiatku horiaceho kríka, z ktorého hovoril Boh k Mojžišovi

4. Kto bol podľa Evanjelií úplne prvým svedkom prázdneho hrobu?

- A) Apoštol Peter
- B) Mária Magdaléna
- C) Pontský Pilát
- D) Rímski vojaci, ktorí hrob strážili

5. Čo v kresťanskej tradícii symbolizuje veľkonočné vajčko?

- A) Koniec zimy a príchod jari
- B) Okruhlíaky, ktorými bol zavalený vchod do hrobu
- C) Nový život a Kristovo vzkriesenie z hrobu
- D) Odmenu pre deti za dobré správanie počas pôstu

6. Ktoré zviera je biblickým symbolom nevinnosti a obety Ježiša Krista?

- A) Holubica
- B) Lev z kmeňa Júdovho
- C) Baránok
- D) Veľkonočný zajac

7. Aké tri dôležité udalosti si pripomínáme počas Zeleného štvrtka?

- A) Ustanovenie Eucharistie, kňazstva a prikázanie lásky (umývanie nôh)
- B) Ukrižovanie, smrť na kríži a sňatie z kríža
- C) Narodenie Ježiša, príchod troch kráľov a útek do Egypta
- D) Premenenie na hore Tábor a povolanie prvých učeníkov

8. Ktorý apoštol zaprel Ježiša trikrát predtým, než ráno zaspieval kohút?

- A) Judáš Iškariotský
- B) Svätý Ján Evanjelista
- C) Svätý Peter
- D) Neveriaci Tomáš

PREČO JE VEĽKÁ NOC „NAJ“ SVIATKOM ROKA?

Možno si povieš: „Zasa tie isté príbehy...“ Ale skús sa na to pozrieť inak. Veľká noc nie je o čokoláde alebo peniazoch, čo vyšibeš, ale o najväčšom víťazstve všetkých čias. Je to príbeh, ktorý má v sebe všetko: napätie, zradu, smútok a nakoniec obrovský „happy end“.

Vedeli ste, že...?

- **Svetlo víťazí:** Keď v noci na Bielu sobotu vidíš horieť veľkú sviecu (Paškál), je to znamenie. Ježiš prišiel ako svetlo, ktoré porazí každú tmú, strach aj zlú náladu.
- **Aj hrdinovia robia chyby:** Apoštol Peter bol veľký silák, no v noci pred ukrižovaním dostal strach a trikrát povedal, že Ježiša nepozná. Ježiš mu však odpustil. To je odkaz pre nás: Vždy môžeš začať odznova.
- **Ženy boli prvé:** Prvým človekom, ktorý zistil, že hrob je prázdny a Ježiš žije, bola Mária Magdaléna. Boh si nevyberá len „slávnych“, ale tých, ktorí majú radi.
- **Symbol Baránka:** Prečo máme všade baránkov? Baránok je symbolom nevinnosti. Ježiš sa obetoval za naše chyby, aby sme my mohli byť čistí a šťastní.

(modlitba)

„Pane Ježišu,
ďakujem Ti,
že si vstal z mŕtvych
a priniesol si svetu radosť.
Prosím, buď mojim svetlom
každý deň, v škole aj doma.
Nauč ma milovať druhých
tak,
ako si Ty miloval nás.
Amen.“

ÚSMEV PROSÍM

Malý chlapec sa modlí pred spaním:
„Pane Bože, prosím ťa, zariad', aby
sa hlavné mesto Talianska presunulo
do Paríža.“
Mamička sa naňho prekvapene pozrie:
„Prečo sa to modlíš?“
„Lebo som to tak napísal v dnešnej
písomke z geografie!“

VEĽKONOČNÁ PÁTRAČKA

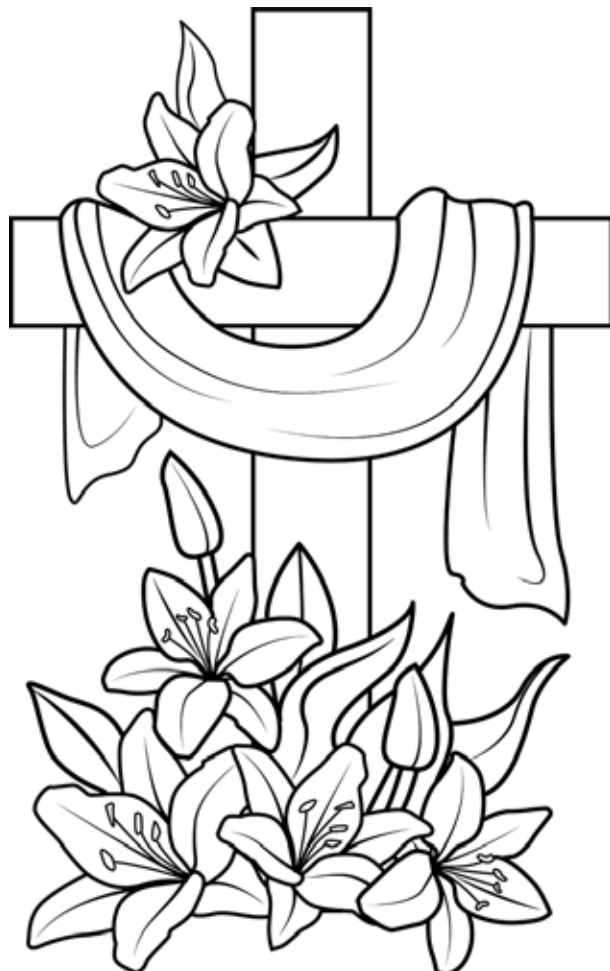
V tajničke sa ukrývajú slová, ktoré sú spojené s tajomstvom Veľkej noci. Slová sa môžu skrývať vodorovne aj zvisle. V tajničke sa dozvieš najdôležitejšiu správu Veľkej noci.

V	E	Ľ	K	Á	N	O	C	J	G
I	E	Ž	L	Á	S	K	A	I	O
Ť	S	O	B	O	T	A	Š	Ž	L
A	L	E	L	U	J	A	I	J	G
Z	E	M	S	V	E	T	L	O	O
S	Ž	I	V	O	T	P	Á	N	T
T	B	A	H	N	I	A	T	K	A
V	E	Č	E	R	A	K	R	Í	Ž
O	S	L	Á	V	E	N	I	E	E
H	R	O	B	R	A	D	O	S	Ť

Zoznam slov na hľadanie:

ZEM, LÁSKA, NÁDEJ, SOBOTA, SVETLO, ŽIVOT, BAHNIATKA, VEČERA, KRÍŽ, RADOSŤ, GOLGOTA, PÁN, VÍŤAZSTVO, VEĽKÁ NOC, ALELUJA

Vymal'uj radostnými farbami kríž víťazstva!

BLAHOŽELÁME

DO RODINY BOŽÍCH DETÍ boli KRSTOM začlenení:

25. 1. 2026 Naya Anna

Blanáriková

14. 2. 2026 Diana Kollárová

*Otvor náruč, svätá Cirkev,
a objím dieťa, ktoré vo vode
znovuzrodil Svätý Duch Boží.*

75

Dňa 28. januára 2026 oslávila
v kruhu rodiny
75 rokov života

ANNA HANOVÁ

K významnému jubileu
jej želáme veľa zdravia
a Božieho požehnanja.
Členovia Klubu dôchodcov
v Urminciach.

70

Dňa 17. 3. 2026
oslávila životné jubileum

MARGITA CABAJOVÁ

Prajeme jej veľa zdravia
a Božieho požehnanja.
Členovia Klubu dôchodcov
v Urminciach.

60

70

JOZEF BALAJKA DANKA BALAJKOVÁ

Dňa 6. 1. 2026 oslávila Danka Balajková 60 rokov života.

Dňa 11. 1. 2026 oslávil Jozef Balajka 70 rokov života.

K životnému jubileu im prajeme veľa zdravia, šťastia,
lásky, ochranu Panny Márie, aby im Boh naplnil srdcia
pokojom, radosťou a nádejou.

Všetko najlepšie k narodeninám praje celá blízka rodina.

70

Dňa 6. 3. 2026
sa dožila
krásneho jubilea

MÁRIA KLAČANSKÁ

rod. Bagová

K jubileu jej všetko najlepšie, zdravie
a Božie požehnanie želajú manžel, deti
s rodinami, susedia, členovia Klubu
žien, Klubu dôchodcov
a ostatná rodina

80

Ďakujeme Pánu Bohu
za požehnané
roky života,

MARIÁN CIFRA

ktorých sa dňa 10. 2. 2026 dožil
manžel, otec, starý otec a bývalý kostolník

Do ďalších rokov života mu prajú veľa
zdravia, šťastia, Božieho požehnanja
a ochranu Panny Márie manželka, deti
s rodinami, ostatná rodina i urmínski farníci

S P O M Í N A M E

Dňa 20. 3. 2026
sme si pripome-
nuli nedožitých
80 rokov nášho
drahého manžela,
otca, starého
otca a farského
organistu

JOZEFA LACKOVIČA

S úctou a s láskou v modlitbách
si na neho spomínajú manželka
Danka, deti Marika a Michal s ro-
dinami, ostatná rodina a farníci.

Odpočívaj v pokoji !

*„Materinská
láska je ako
vzdych. Je taká
bežná, že si ju
ani nevšimnete.
Až keď začne
chýbať.“*

Dňa 15. 4. 2026

si pripomenieme 20. výročie, čo si
Pán povolal do večnosti našu drahú
mamičku a babičku

DANIELU LACKOVIČOVÚ.

S úctou a láskou si na ňu v modlit-
bách spomínajú vďačné deti
Marika a Michal s rodinami, ostatná
rodina a známi. Odpočívaj v pokoji!

Dňa 17. 3. 2026
sme si pripome-
nuli nedožitých
90 rokov
a zároveň
27. 3. 2026
10. výročie
úmrtnia nášho

drahého manžela, otca
a starého otca

ŠTEFANA MAJBU

Kto ste ho poznali, zaspomínajte
a pomodlite sa za neho s nami.

Manželka Zdenka
a synovia s rodinami

Dňa 13. 3. 2026
sme si pripome-
nuli 15. výročie,
čo nás do večnos-
ti predišla naša
drahá mamička,
babička
a prababička

ADELKA BAGOVÁ

*„Materinská láska je večný
plameň rodiny.“*

S úctou a láskou si na ňu
v modlitbách spomínajú vďačné
dcéry s rodinami.
Odpočívaj v pokoji!

Dňa 21. 1. 2026
sme si pripome-
nuli pri sv. omši
5. výročie úmrtnia-
našej sestry, kto-
rá by 17. 3. 2026
oslávila 80. naro-
deniny.

KORNÉLIA IGAIKOVÁ

S modlitbami a spomienkami
nezabúdajú synovia Juraj a man-
želka Mária, František, sestra
Mária s manželom Jozefom a neter
Blanka s rodinou.

Odpočinutie večné daj jej, Pane!

Dňa 12. 4. 2026
si pripomenieme
20. výročie,
čo nás navždy
opustila naša
drahá
mamina

ANNA FULKOVÁ

rod. Stredánská
vo veku 56 rokov.

S láskou spomína dcéra Katka
s rodinou, manžel Jozef
a ostatná rodina.

Dňa 23. 1. 2026 sme si s láskou pripomenuli
10. výročie úmrtnia našej milovanej mamy

ANNY ZACHAROVEJ

a 10. 4. 2026 si pripomenieme nedožitých
100 rokov nášho drahého otca

RUDOLFA ZACHARA

S láskou a vďakou spomínajú na svojich
rodičov dcéry a synovia s rodinami.
Nech odpočívajú v pokoji.

POSLEDNÁ ROZLÚČKA

28. 12. 2025 - 2. 1. 2026
Olga Machová, rod. Machová
90 rokov Horné Štítare

12. 1. - 15. 1. 2026 Tibor Opát
72 rokov Urmince

25. 1. - 28. 1. 2026 Mária Dubná,
rod. Beláková 74 rokov Urmince

5. 2. - 7. 2. 2026 Pavol Valent
69 rokov Horné Štítare

26. 2. - 3. 3. 2026
Magdaléna Košecká,
rod. Šípošová, 88 rokov Urmince

2. 3. - 4. 3. 2026 Ladislav Godál
81 rokov Urmince